

Protokoll fört vid Diskussions-
föreningens "Fjorts" möte hos
Hemming Persson i Stålen
Söndagen den 14 December 1890.

§ 1.

Uppropades föreningens samtliga med-
lemmar hvarvid följande befunnas från-
varande. O. Olsson, Jonas Petter Nilsson,
Jöns Nilsson, Simon Nilsson, Per Olsson,
Erik Stål, Nils Jonsson, Anders Andersson,
alla från Västerhålen, Lars Samuelson,
Hemming Persson, Simon Orell alla
från Stutvikalen, J. P. Gruen, Anders Erik-
son, Olof Olofsson alla från Barken
samt Erik Nilsson i Ljvarnlåsa
och Anders Johansson i Hiesman.

§ 2.

Upplästes och justerades det under
föregående möte förda protokollat.

§ 3.

På uppfordran af föreningens medlemmar
upplästes nu Per Larsson i Barken för
ett underhålls och föredrag dervid en
dröm som han en minut upptecknat
hvilken handlade om ett öfvert möte
i Diskussionsföreningens "Fjorts"
hvarvid flera framstående personligheter
underhölls i särskilda ämnen hvil-
ibland särskildt nämnes ett religiöst
föredrag af en helgertor, och hvar
innehållt på ett slående sätt karak-
teriserade en del tvektiga existenser
hvilka med Guds ord som tacksamhet

reser bring byggena och lefver gott p. d.
 enfaltigt folks behöfver. färdiga att
 bärja snart sagt hvad brott som helst.
 Bespi födrags att poem, en parodi
 på "Walt Lapid" som på ett lagstäm-
 mott bevisar föreningen "Tryck." hvar för
 afven några medlemmar funne sig
 förmått att anställa att Per Larsson
 vilje afvenlemma nämnda poema till
 föreningen, hvilket afven beviljades.

S. 4.

Besluts att följande fråga skulle diskuteras:
Hvad är orsaken till att brott
emot brännvinslagen ej betraktas
som andra lagbrott? Som
Olof Jonsson: Orsaken var frågans
 uppfattning blif han uppförd att
 inlede detsamma och tyckte han dervid
 att frågan ej synnerligen borde hafva någon
 inledning icynnerket som han vore hem-
 ligen klar. Tyckte dock för sin del att
 brännvinslagstiftningen var egendomlig.
 10 kronas skatt för enkelt kylleri vore
 enligt salarens förmenande, nog högt och
 derjämte ganska orättvist i sig att endast
 de som befunno sig ute kunde ertappas,
 de som deremot höllo sig inneingo fria.
Anders Larsson Pilen Tyckte till
 en del med Olof Jonsson. Brännvinslagen
 vore nog egendamt stiftad men (att)
 brott emot detsamma betraktades dock
 som andra lagbrott ehuru väl det
 i allmänhet vore värre att tillämpa
 straffen derför än för andra brott.

Pers Larsson Backen Brött mot brännvinslagstiftningen kunde icke hänföras till fylleri, de gäldt hufvudsakligen olaglig försäljning af berusande drycker och sådana brött betraktades nog som andra lagbrött och tillämpades öfver Olof Jonsson Österkälen. Hade med frija af ett brött mot brännvinslagen eller mot förklaring af rysdycker, hvilken lag dock icke följdes hvarken med hänsyn till bestraffningen eller straffets tillämpning öfverförd.

Carl Brantlund Österkälen. Fann öfver att brännvinslagen i allmänhet ej följdes. Krogeren var skyldig att herbergera sina kunder när de öfverlastat sig så att de ej kunde resa sig själva. Däremot utkrödes de på gatan när kroger skulle stängas och kroskarna pålunda att komma i polisens händer.

Jonas Persson Båle Brännvinslagen var konstig ty den tillåter både och en att förklara så mycket spiritus som man behagar men den tillåter ej att man blir öfverlastad ty då får man pliketen.

Pers Jonsson Westerkälen Ansåg att de föregående talarna hade missuppfattat brännvinslagen, vare man tygt kunde man ej plikethållas om man än var halvfull så full.

Pers Larsson Backen Det hade påpekats fel i brännvinslagstiftningen att endast de som anträffades ute kunde plikethållas, då däremot de som hölls på i hus ej blefvo åtalade. Ville påpeka ett annat fel nemligen att

behandling den renare erhåller enligt den gällande lagstiftningen. Drinkaren bör anses som sjukling och ej som brottling. Hellre än att straffa den borde man intaga den på någon annan inrättning, men lämpligt att förbättra den.

Anders Larsson Skien Instämmer med Per Larsson i detta fall. Drinkaren borde ej straffas, det vore orättvist att pålika fälla för fulleri när lagen tillåter att supa, och att straffa en drinkare borde föga förbättra honom, då skulle Kärleksfull behandling om möjligt hellre verka till någon förbättring.

Olof Jonsson Årstadalen Wille Ågren instämmer med de två föregående talarna, men när det nu en gång finnes en brännvinslag brott emot densamma ansees naturligt betraktas som andra lagbrott och Ågren vilande bestraffas synnerligt högt det bestraffas för när ej ågren?

Olof Nilsson Westerbotten Trodde ej man hade rätt att pålika fälla en person som blott vore litet virrig, endast om man blefve liggande. Kunde man åtalas. Det hade ansetts för inkonsekvens att pålika fälla en drinkare, så att det vore tillåtet att supa, men man kunde ågren pålika fällas om man vore nykter, om man uppförde sig brutalt eller beginge något brott.

Anders Larsson Skien Det måste anses som inkonsekvens att bestraffa

den som suger sig full när det ändå
är tillåtet att suga så mycket man
vill, det borde i annat fall vara för-
bjudt att suga eller också bestämt
hur mycket man får suga.

Anders Persson Wetzelsalen Det vore
misslag att man får polka för lyt-
teri, blott man förhåller sig lytt kunde
man ej polkafallas. Trodde att polisen
i många fall retade drinkaren så att han
bristade förr, aldrig och sedan tåge fast
 honom.

Olof Jonsson Österviken Ville upplysas
att han nyss erhållit ett häfte af brän-
vinslag. Skrifvet han genomläst och
funnit att man kunde anklagas på
punkt man befans öfverlastad.

Per Larsson i Backen Ville fråga
hvarför det skulle anses inkonsekvent
att straffe drinkaren då det ju ej vore
endast bröddryckerna som förorsakade andt,
som till exempel kaffe, af hvilket man
ju kunde dricka så att man blefve
sjuk, men det vore ändå tillåtet att
begagna; eller om en talare upp-
trädde och uppriklar folket till inkonsek-
vens Krig så blefve det även inkonsekvens
och sådant blefve straffadt.

Anders Larsson Träsk Fann Per
Larssons bevisning betydligt. Det fanns
inget straff i lag stadgadt för smittig
förklaring af kaffe, och hvad en talare
som uppriklar folket beträffande blefve
han med all sannolikhet straffad, ifall
hans förklaring komme till vederbörandes
kännetvång.

Diskussionen öfver denna fråga för-
klaredes således afslutad, och besluts
att densamma också skulle få utgå
särskild.

Härefter öfvergicks till diskussionen
af följande fråga: Är konkurrensen
skadlig och på hvilket område?

Frågan inleddes af
Olof Jonsson. Oratorien som öfver-
uppsat till densamma, och sade han sig
hålla uppsat till frågan med anledning
af en fört diskuterad fråga med afseende
på hvilket yrke var mest lönsamt
och hvilken fråga enligt hans för-
menande blef alltså följande diskuterad.
Den nu uppsat till frågan skulle bli
som en fortsättning af den förra.
Hvad Konkurrensen beträffade var den
otvifvelaktigt nyttig i alla afseenden
och kunde ej någonsin upprifras.
Hantverkare, Hantverare, Jordbrukare,
borde man se hvad som af fallet lägg
an på att konkurrera med hvarandra,
det var en sporre till arbete med
ty ätföljande produktion af mera varor
samt lägre pris.

Peter Larsson Båken Torde öfver
att konkurrensen var nyttig såvida
den bedrefs ärligt, detta var dock i
många afseenden ej fallet såsom i
handel och dylikt, ville dock fråga
frågande talare, huru han tänkt
sig att konkurrensen komme att gestalta
sig nationerna emellan om det
då blefve samma förhållande, som mellan
individerna.

Anders Fogberg Östersålen. Konkurensen
vare nog öfver fly arbetet öfver derigenom
billigast och man kunde därför hellre
anlita handtecknare, anföras som bevis
därför att målning af Åstevindar
nu vare betydligt billigare sedan målarna
börjat konkurrera med hvarandra så de
emot för när ej så många egnade sig
derför de öfver kunde taga nästan hvad de villes

Anders Larsson Tilen Ansåg öfver
Konkurensen nyttig för allmänheten så
deremot vissa ypperstare derigenom kunde
blifva lidande, det vare dock en sporre
till att försöka återkomma ett godt arbete,
som till exempel Konkurensen mellan
tecknaryrket från hvilka alla försökte
att få sina teckningar så underhållande och
billiga som möjligt.

Magnus Larsson Tilen För den svagare
vare Konkurensen skadlig emedan han hade
mindre arbetskraft och måste således
gå under, men också tillgripa oärlighet.

Olof Jonsson Östersålen Detta inverkade
ej mycket på frågan, De som vare svagare
finge ge sig till jordbruket hvilket ändå
vare fördelning och om det ginge under
så ginge öfver handtecknare under.

Magnus Larsson Tilen Frågan lydde dock
Om Konkurensen skadlig? Vilde därför
svara att detta vare förhållandet ifall
den dröfs förlängt, blif detta fallet måste
oivkosligen tillgripas först, ansåg dock
att jordbruket var ej mest deraf.

Jonas Persson Backen Dick Konkurensen
förlängt vare den obestriddt
skadlig ty det måste oivkosligen

tillgripas fusk, Ett godt arbete kunde ej inträffa för ingenting.

Anders Larsson Tilen Det kunde nog inträffa att man måste tillgripas fusk, men ett godt arbete betecknas dock bättre än ett fuskverk, därför man ändå torde hafva mer förtroende af att göra sitt arbete väl.

Carl Granlund Österbotten Ansåg konkurrensen bra, öfverhufvudtaget chunder - väl den på vissa områden kunde anses skadlig derigenom att en del som voro unga - möjligen måste gå under, men utan konkurrens skulle såväl äldre som yngre fler gå under, utan konkurrens skulle handverkskarne blifva så dyra på sina tillverkningar - att jordbrukaren omöjligen kunde köpa dem och följande kufva blifva att öfren jordbrukarna gingo under, och ginge jordbrukaren under så ginge alla under.

Per Larsson i Backen Det hade framhållits att konkurrensen vore skadlig blott på vissa områden, men att som vore protektionisten måste ändå anse den skadlig nationerna emellan i annat fall skulle de ej arbeta på att få bort den.

Olof Larsson Österbotten Om konkurrensen vore skadlig på vore det för jordbrukaren, handverkskarne drabbades mindre av, och för öfrigt behöfde ej välståndet på verens pris utstå på dess vägnar.

Anders Larsson Tilen Had jordbrukaren behöfvat kunde de ej säga

bedrifva någon konkurrens när
de sjelfentligen hade att sälja utan för
det mesta producerade till eget behöf
Erik Olafsson Österbotten. För
handlande hvore konkurrensen skedd
derigenom att en del handlande sålde
lågprist dånliga varor, som exempelvis
John Fröberg Vinspång hvilken gjorde
gott pris på sina varor, men de varo
alltså knappast värda något
Anders Löfdberg Österbotten. Viist
vare det snarast hufvud Erik Olsson sagt
med afseende på John Fröberg men
man behöfver ju icke köpa skräpet.

Härmed förklarades diskussionen öfver
frågan slut och antogs på förslag af
Anders Larsson Villen följande
resolution:

Stödet anser att en ärlig kon-
kurrens öfverhufvud taget är nyt-
tig på alla områden.

Quæsten behandlades en till förningens
interna motion: rykte att ocker
medelst handuppräckning borttoges.

I denna fråga kunde dock intet
beslut fattas emedan mötes-
besökarna vare af allt för skilda åsikter
hänförm.

Därmed man om att förningen
borde uttala önskvärheten af att den
så fort som möjligt borttoges.

§5

På förslag af Carl Granlund beslöts
att anskaffa en traktat som

skunde möteslokalen i julen
och uppdrag, åt Matsen Jonas Persson
Backen att kringa en kiva och äfven,
som varande föreningens skattmästare
gäddga henne delfen.

§. 6.

Med anledning af ett till föreningens derom in-
lemnadt förslag, beslöts att ett öppet möte
skulle anordnas, för hvilket tiden närmast bestäm-
mes vid nästa ordinarie möte som hålles den 28
December, och tillsettes en komite bestående af
Per Larsson och Jonas Persson i Bålsen
samt Carl Granlund i Kålen med skyldighet
att utarbete program samt inkomma med
lämpliga diskussionsämnen till ofrånämndt
öppet möte. Derjämte valdes Olof Nilsson
och Olof Olsson i Westerhålen Anders Johansson
i Hissmon Olof Granlund i Hättuinen samt studens
Larsson i Kålen att underhålla, och skulle
desse vid nästa möte underätta nämnda ko-
mité hvad de ämnade föredraga. Till ordförande
under ofrånämndt öppet möte valdes M. Larsson
Backen.

§. 7.

Att under nästa möte underhålla valdes
Olof Jonsson i Österhålen

§. 8.

Till Sekreterare för de henne påföljande mötena
valdes enhälligt Anders Larsson i Kålen

§. 9.

Till Ordförande för nästa möte valdes Per Persson
i Österhålen och till vice ordf. Jonas Persson i Bålsen

§. 10.

Beslöts att nästa möte skulle hållas lördagen
den 28 December 1890 vid den vanliga tiden.

Justeras:

Carls Kålen
Dag som ofvan Olof Granlund
Jonas Olsson Sekreterare
ordf.

Protokoll, fäst vid diskussionsföreningen
"Fyllets" möte hos Hemming Persson i Öster-
hålen den 28 December 1890.

§ 1.

Förrättades upprop, svarvid följande medlemmar be-
funnas frånvarande: Jonas Petter Nilsson, Jonas Nilsson,
Olof Nilsson, Per Jansson, alla från Westerhålen, Lars
Danielsson, Hemming Persson, Per Olsson, Jonas Olsson,
Erik Olsson, Carl Granlund, alla från Österhålen;
J. P. Eren, Jonas Persson, Per Larsson, Magnus Larsson,
Lars Larsson, Nils Larsson, och Anders Eriksson, alla
från Backen, samt Per Olsson d. y. från Österhålen,
af hvilka dock samtliga sedan infunnas sig.

§ 2.

Upplästes och gästades det vid föregående möte
förrättade protokollet.

§ 3.

På fleras begäran upplästes Olof Jansson i Österhålen,
som blifvit vald att vid detta möte underhålla, och
föredrag ett mycket lärt vetenskapligt föredrag om
den rådande sjukhetens karaktären i vår tid af doktor
F. A. Lauri, hvilket han sedan skänkte till föreningen.

§ 4.

Karistén vidtog diskussionen öfver följande frågor:
Hvilken ståndpunkt bör det yngre släktet intaga
för att vinna förtroende i kommunen och lag-
stifningen, 1) till tullfrågan, 2) till nykterhets-
frågan, 3) till rösträttsfrågan, samt i öfrigt till
alla på dagsordningen stående viktiga frågor.
Olof Jansson i Österhålen, frågans uppställare,
uppmärksades att inläsa den sammanfattningen, hvarefter han
först upplästes. Fol. hade tänkt att föreningen

vare nyttig och ville därför uppmuntra denamma. De äldres vord i allmänhet alltså likgiltiga. Den vare en slags fortsättningskola för de yngre, där de fingo öfva sig i att uttrycka sig lät och ordigt, samt genom att utbyta tankar, tillägna sig hvarandras idéer m. m. Kommunen fördar dugliga män, de som inte fått lära så mycket kunde därigenom afven blifva dugliga, men för att detta skulle kunna ske måste alltygket förvisas från förningen. Dessutom borde mötorna ej vara så tät, så kunde man roa sig emellan dem.

Stille Jonasson i Westerhälén. Det borde upplägas hvilka ämnen de borde ha. Olof Jonsson hade ej nöjaktigt inlett frågan.

Olof Jonsson i Westerhälén. Hade ej inlett frågan, den vore temligen klar och behöfde ingen inledning.

Per Larsson i Backen. Olof Jonssons ord anjående förningen vare beaktansvärda. Tröstande i att man här vara allvarsam, men man hade dock rätt att skämta öfver mänskliga dårskaper som t. ex dygkenskapen, misseriktade sedlighetsråfsvanden m. fl. Förningsmedlemmarna hade hittills uppfört sig bra, och hade ej skämtat öfver annat än hvad som bod skämtas öfver, ingen anständighet hade förekommit.

Olof Olsson i Westerhälén. Wille påminna om att skämtandet ej hörde till frågan. Wille man diskutera det, så borde därinn väskas en särskild fråga.

Olof Jonsson i Westerhälén. Trödde att för att vinna fortsäende i kommunen och lagstiftningen borde framföras allt karaktären förhöjras, ty den vare det förnämsta, därnäst torde numera fördras absolut nykterhet. Hade ingenting mer att i frågan tillägga.

Per Larsson i Backen. Det var nog möjligt att nykterhet vare af nytta, men man kunde vara

mycket utan att vara absolutist, hvilka vare lika
bra blott man hade karaktär. För att vinna förtro-
ende i kommunen vare åsikterna en bisak, karaktären
ware hufvudsaken. Annorlunda vare det i politiken,
där spelade åfven åsikterna en stor rol. Tal. sade sig
dock ha större förtroende för en som icke omfattade alla
nya ideer, utan lade i dagen någon urskilning däri.
Diskussionen, som hela tiden gätle temligen trög
afstämmande här alldeles, svarför afverläggningen för-
klarades slut, och skulle diskussionen få utgöra
svar på frågan.

Varföre beslöts, efter någon afverläggning att följande,
af anonym invändare inlämnade fråga, skulle diskuteras:
Är en myndighetsförbudslag att betrakta som en seger
eller som ett nederlag för de politiska frihetsskyddarna?
Per Larsson i Backen intog frågan. Politisk frihet är ett
begrepp som för närvarande går genom hela världen. Vår
sake förklara hvad som hämmat manar. Det rörelse dels
statsförfattningen, dels lagarna. Invändare statsförfattningen
ware demokrati d. v. s. folket rätt att själft stifta sina
lagar politisk frihet, despotism eller på annat sätt
förtryck. Angående lagarna vare rätten att frifi förfoga
öfver sin egen kropp, personlig frihet, hvilken åfven
kunde hänföras till den politiska. Ett myndighetsförbud
fräntoge oss rätten att behandla vår kropp som vi
ville och vare således ett nederlag för den personliga
friheten och följaktligen åfven för den politiska!

Olof Olofsson Westerhålen. Instämde med Per Larsson i
hvad som menas med politisk frihet. Då folket själft stiftar
sina lagar vare det frifi. Om då folket ville ha en för-
budslag, så vare en sådan, om den kommer till stånd, en
seger, men om folket ville ha en sådan lag och icke
finge den, så vare däremot detta ett nederlag.

Per Larsson i Backen. Politisk frihet rörelse icke blott
statsförfattningen, utan det kunde åfven räknas den per-

souliga friheten, hvartill hörde religionsfrihet eller frihet
att bestämman öfver sina tankar.

Olof Olsson Westerhålen. Politik och religion vore två
skilda saker, politik vore statens styrelsesätt, religion
däremot individens sätt att dyrka sin Gud, hvilket icke
hörde till frågan.

Magnus Larsson Skien. Instämde med Olof Olsson. Politisk
frihet vore individernas sätt att stifta sina lagar. Då man
icke finge göra som man ville, vore man icke fri, dessutom
vore det skillnad på politisk och personlig frihet.

Simon Nilsson Westerhålen. Då hvar och en finge göra som
han ville vore ingen förtrycket, men blefve det ett nedtrycks-
förbud så finge man inte supra och den som ville det blefve
ju då förtrycket, det blefve således ett nederlag.

Per Larsson Backen. Religion och politik vore visserligen
två skilda saker, men nykterhet och politik vore äfven två
skilda saker, och de förra kunde sammanställas med lika skäl
som de senare. Ett nedtrycksförbud vore dock oemotstå-
ligt ett nederlag, för den personliga friheten.

Anders Långberg Österhålen. Gäring det för en seger både
för den personliga och den politiska friheten. Att ej på det
då man ville köpet vore däremot ett nederlag.

Olof Jonsson Österhålen. Ville ej gärna lägga sig i
tvisten, men som det hordes vore människan skapad för
brännvinet skall i stället för tvärd om. Andra gifter vore
förbjudna, det vore önskvärdt att brännvinet ginge samma väg.

Magnus Larsson Skien. Det vore klart att då nedtrycket
vore förbjudna, drickaren ej hade frihet att tillfredsställa
sitt begär. Tal. hade ej själf någon erfarenhet i detta fall
men hade hört prästas att de vore bundna i lasten, hvilket
vore ett svårare band.

Per Larsson i Backen. Det påstodas att personlig frihet
icke hörde till frågan, man skyllade dock mer politisk
frihet då man talade om all frihet. Att den som ad bunden
i lasten icke ad fri vore klart, men då man kallat religionen
tvång för ett tvång, så måste en förbudslag, äfven betecknas som
ett sådant

Anders Persson Håterskålen. Rudsdyckförbud och religions-
tvång, hade ingenting, med hvartaunnat att göra. En för-
budslag inverkar ej på den politiska friheten, andra
giften vore förljeddna, hvilket ej inverkar, samma för-
hållande vore det med rudsdyckerna.

Olof Olsson Håterskålen. Instämde med Anders Persson
att det ej inverkar, de kunde ändå erhållas från apoteken,
och de blefve dyrare och följaktligen krävar att
erhålla

Olof Granlund Håtersåsen. Då Per Larsson förut förklar-
at att politisk frihet vore när folket själft stiftade sina
lagar, hvilket talaren afven trodde, om då folket själft
stiftade en förbudslag så vore detta naturligtvis en seger;
förstår ej huru man kunde sätta sig däremot.

Carl Granlund Hålen. Instämde med de förväjande talar-
ne, angående hvad som menas med politisk frihet. Tillsä-
saken från en annan sida. Om folket ville ha en för-
budslag, då vore en sådan lag en seger, men som det
nu vore ställt, kunde en sådan lag stiftas emot folkets
vilja, ty det vore icke folket utan egodelarne som stift-
ade lagar, den blefve i senare fall ett nederlag.

Per Larsson Backen. Om den personliga friheten icke
kunde hänföras till den politiska så vore det hvarken en
seger eller ett nederlag, men om den kunde det, så vore
det ovillkorligen ett nederlag för den personliga friheten och
däremot afven för den politiska. Tvångslagsstiftning hade
länge frågats, man hade mer och mer inskränkt rudsdycks-
hänvisningen. Det hade sagts att staten lade ut svaror för
folket, detta vore osanning; staten bökte tvärt om att undan-
röjja svarorna genom att inskränka rudsdyckshänvisningen.
Att rudsdycksförbud vore dock ett nederlag, så länge folket
icke vore nogat för reformen; då folket blefve myktast
kunde man gärna stifta en sådan lag, men någon
fokus-fokus-politik ville tal. ej veta af.

Olof Olsson Håterskålen. Om det skulle vara fritt att till-
värka och förvalta rudsdycker, så kunde det lika gärna vara

samma frihet i fråga om andra giften t. ex. kläyra och opium. Som exempel på huru staten undanvände snarorna ville tal. säga Gustaf den tredje, hvilken visst inte draf någon bakus-pokus-politisk, men som anlade krogar i hvarje gathörn, och således ställde snaror för folket.

Anders Lögberg Österkalen. Ansåg att man folket vore nyktert. Ejnade ett rusdrycksförbud till ingenting, ty då såg man ju ändå inte.

Olof Jonsson Österkalen. Lagstiftningen hade nog gjort sitt bästa och ej utlagt några snaror, men det vore önskvärdt att den fortsatte och genomdrefve fullständigt rusdrycksförbud.

Per Larsson Backen. Lagen om kläyra och opium vore nog och så en inskränkning i den personliga friheten, men tal. hade ändå ingenting däremot, det vore ju icke sagt att den där friheten vore något gult, det vore endast det tal. motsäga sig, att man ville göra det till en seger fastän det i själva verket vore ett nederlag.

Olof Granlund Måttväsen. Per Larsson håller sig icke till frågan. Frågan tyckes endast afhandla politisk frihet och om då folket genom sin rättighet att själf stifta stifta sina lagar åstadkommer ett förbudslag, så är det den naturliga sak i världen att detta är en seger, och en sådan lag kan omöjlig komma till stånd för en flertal af befolkningen vill ha den, om då ett fåtal ej är nöjda därmed behöfver ej nämnas, alldeles icke inga lagar kunna stiftas som alla är nöjda med.

Olof Olsson Måttväsen. Personlig frihet borde inte till frågan men då folket finge som det ville hade det ju afvens sin personliga frihet, ty det vore majoriteten som bestämde lagarna och minoriteten finge ^(någon ting) med dess vilja. Drinkaren vore ju ändå bunden genom sitt lag som han ej kunde öfvervinna.

Per Larsson Backen. Det hade sagt att personlig frihet icke kunde hänföras till den politiska, talaren kunde själf icke bestämma det, men om den kunde det hade han ju hållit sig till frågan. Om politisk frihet endast vore folkets rätt att stifta lagar, vore frågan klar och behöfde ej diskuteras.

Olof Jonassons Håttvärmen. Skall det nödvändigt vara
ett om så låt det vara. Blanda gärna tillsammans poli-
tisk och personlig frihet, det blir i lagge fallen en
seger. Alldenstund personlig frihet är att frätte bestäm-
ma öfver sin kropp, måste ett rudsrycksförbud blifva
en seger, när folket funnit att rudsrycker är skad-
liga för kroppen, och därför vilja hållt dem, och om
de då få sin vilja fram, kan detta omöjligen kallas
ett nederlag.

Olof Jonsson Åströskålen. Vilde fråga om människans
vare skapad för brännvinets skull eller tvärt om, vilde
dock själv vara att det vare människan själf som påhittat
brännvinet.

Olof Olsson Mästerkålen. Det blefve sak tamma om män-
niskan vare skapad för brännvinets skull eller brännvinet för
människans: blefve det ett nederlag i första fallet, så blefve
det nog detsamma i det andra.

Sei Lars o. v. Backen. Vilde fråga huru Olof Jonsson
kunde påstå att människans icke vare skapad att förtära
brännvin. Lär vi vare nåt att frambringa en liten jässing
såsom i avagdricka och bier så hade man öfver nåt att
frambringa en större sådan, såsom i brännvin, och då det
vare nåt att förtära det som en liten jäst, så vare det öfver
nåt att förtära det som en större jäst.

Olof Jonsson Öströskålen. Då människan själf på-
hittat brännvinet, så hade hon öfver nåt att körtaga det
och då hon gjorde det af fri vilja vare detta intet intrång
i hennes frihet.

Anders Johansson Olssonen. Det bästa rudsrycksför-
bud vare att alla blefve öfvertygade om rudsryckernas
skadlighet, ty öfver om det vare nåt dylikt förbud
funnes det ju ändå på apoteken, och den som vilde
skaffade dem lika fullt och köpte upp allt hvad han för-
tygade, samt låt dem som vare beroende af honom skat-
ta som förut.

Den lifliga diskussionen förklarades hämmad för detta

möte afslutadt, och enades mötet om att densamma
skulle få utgöra svar på frågan.

§ 5.

Beständes att det förut beslutade offentliga mötet skulle
hållas trestondsdag jul, den 7 Januari 1891 Kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.
Programkomitén föreslog till program föredrag och gästföreläs-
des, hvarefter Carl Granlund Österkälens valdes att hålla
helsingstale, samt Per Larsson och Jonas Persson i Backen
att inhälsa frågorna. Däremot utiogs Carl Granlund
i Österkälens att anskaffa och iordningställa en ny årsgran
samt Simon Orell att anskaffa en gräpparlampa till detta
möte

§ 6.

Till ordförande för nästa ordinaria möte valdes Magnus
Larsson Kilen och till vice ordförande Anders Lögblom
Österkälens

§ 7.

Bestöts att nästa ordinaria möte skulle hållas söndagen
den 12 Januari 1891 vid vanlig tid.

Hvarefter förklarades mötet afslutadt.

Lag ~~han~~ Olfvan

Anders Larsson
Sekundant.

Justeras
Carl Granlund Magnus
O, Andersson i Backen